Proletari din toate țările, uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IX — Nr. 910
Marți 15 ianuarie 1963

4 pagini
Prețul 20 de bani

Studenți de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, la ora de practică în laboratorul de mașini agricole.

În laboratorul pentru controlul semințelor al regiunii București în aceste zile se desfășoară o rodnică activitate. Iată-le pe tov. ing. Tatiana Evoescu și pe tehniciana agronom Zoia Ionescu făcînd analiza purității semințelor de porumb.

În aceste zile

La G.A.S. Fetești

În lunile de iarnă, aleea străjuită de copaci înalți pare liniștită. Rareori întîlnești în curtea gospodăriei animație. Într-una din diminețile trecute pe poarta gospodăriei a intrat grăbit un lucrător în salopetă.

— Tov. director este în birou ?

— Cum ? Tovarășul Luca ? Ehei, să fii dumneata sănătos ! De ieri dimineață a plecat în baltă !

— Dar tov. inginer șef ?

— Și el e în baltă.

Omul în salopetă, mecanic la gospodărie, pleacă cam îmbufnat : „Greu îi găsești pe tovarășii ăștia. Auzi, în baltă. Ei, dar și acolo e treabă", își zise, pe drept cuvînt mecanicul, grăbind pasul.

Ducîndu-mă după vreo oră la atelierul mecanic, băgai de seamă că omul în salopetă, pe care îl văzusem inciudat, nu era altul decît Dumitru Ion, șeful atelierului mecanic al G.A.S. Fetești. Am intrat cu el în vorbă.

— Pînă la 20 februarie, — spunea șeful de atelier — totul trebuie să fie gata pentru a intra în cîmp. Deocamdată sîntem destul de avansați cu repararea tractoarelor. Din cele 20 de tractoare trimise spre reparație la Uzina de reparații din Ciulnița, 17 au și fost aduse. În atelierul nostru s-au efectuat reparațiile curente la încă 24 de tractoare, iar restul pînă la 60 vor fi și ele gata cel mai tîrziu pînă la 1 februarie. Avem de remediat la ele defecțiuni foarte mici.

Situația operativă arăta că la data de 15 ianuarie la G.A.S. Fetești erau reparate 66 de pluguri din cele 71 existente, 33 de grape stelate, 6 semănători de păioase din cele 14 planificate și 10 semănători de porumb 2 S.P.C.-2 din cele 33 existente. De asemenea, moto-pompa folosită la irigat era și ea în stare de funcționare.

— Anul acesta, intră în vorbă unul dintre mecanicii de întreținere, am folosit metoda reparării utilajului agricol pe brigăzi. Și trebuie să vă spunem că această metodă a dat rezultatele dorite. Șefii de brigăzi împreună cu tractoriștii au dat toată atenția efectuării unor reparații de bună calitate.

Pe panoul de onoare figurau numele celor mai buni mecanizatori care s-au evidențiat în acțiunea de reparații : Gheorghe Bălan, mecanic de întreținere la brigada a IV-a, Spiridon Cepoi din brigada a III-a, Vasile Petcu din brigada a VIII-a și strungarul Nicolae Vasile.

★

La sediul gospodăriei, comitetul sindicatului a organizat o consfătuire de producție privind întreținerea culturilor de grîu în timpul iernii. S-au adunat aci inginerii, tehnicienii și brigadierii gospodăriei. Ei au ascultat cu interes expunerile făcute de brigadierii Constantin Miladinovici și Gheorghe Bălan, privind experiența lor din anul trecut în acțiunea de întreținere a semănăturilor în timpul iernii.

— Am avut anul trecut cazuri — spunea tov. Gheorghe Bălan — cînd din cauza topirii zăpezii în plină iarnă, o suprafață de 27 de hectare de grîu situată ceva mai jos a fost inundată. Exista pericolul ca plantele să fie axfisiate. Pentru salvarea acestei suprafețe am executat șanțuri de scurgere a apei.

Un alt brigadier a arătat că în iarna trecută pe o altă parcelă a observat că se formase o crustă de gheață, apărînd pericolul de înăbușire a plantelor. Brigadierul a introdus un cîrd de animale pe parcela cu pricina și a spart gheața, lucru pe care îl va face și în acest an dacă va fi nevoie.

Discuțiile purtate în cadrul consfătuirii de producție au fost deosebit de rodnice, încheindu-se cu un plan concret de măsuri. Toți brigadierii au plecat a doua zi pe cîmp, să controleze parcelă cu parcelă, efectuînd lucrările necesare.

★

— Anul acesta, povestea Anghel Ionescu, brigadier de cîmp, gospodăria va însămînța 4.800 ha. cu porumb. De pe acum consiliul gospodăriei a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru reușita acestei acțiuni. În primul rînd trebuie amintit că toți brigadierii au fost încadrați în cercul agrotehnic de învățămînt. Învățăm deci de la specialiști cum să obținem producții sporite în acest an.

PETRE ZBÎRLEA

Pentru valorificarea pe scară largă a terenurilor în pantă

Din cele 64 000 hectare ale raionului nostru, 17 000 ha sînt situate în zonă de deal. Unele din aceste suprafețe cultivate înainte vreme cu cereale sau furaje dădeau producții extrem de scăzute, iar altele nu erau cultivate deloc (un astfel de hectar cultivat cu cereale abia da un venit de 600—700 lei, în vreme ce de pe un hectar de vie, de pildă, se obține azi un venit de peste 35 000 lei).

Urmînd îndrumările date de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962 — care a subliniat între altele că „se cere punerea în valoare a tuturor terenurilor neproductive sau cu productivitate scăzută...", în anul ce a trecut, gospodăriile colective din raion au plantat vii pe terenuri în pantă, pe 287 de hectare, din care 257 hectare în primăvară și 30 hectare în toamnă. Dacă la aceste suprafețe se adaugă și cele 314 ha cu vii plantate între 1956—1961, se poate vedea că într-un timp relativ scurt colectiviștii au plantat 601 hectare cu vie, folosind dealurile și alte terenuri pe care nu se puteau cultiva cu randamentul scontat cereale, plante tehnice sau furaje. Numai la gospodăria agricolă colectivă din comuna Jariștea, s-au plantat în anul trecut 60 de hectare cu vie.

La unele gospodării de stat terenurile în pantă au fost folosite și pentru plantări de pomi fructiferi. La gospodăria de stat Dragosloveni de exemplu, anul trecut s-au plantat 8 000 pomi în terase individuale și continui, însumînd peste 28 hectare. În întregul raion, anul trecut s-au plantat pe terenuri în pantă 48 000 de pomi, îndeosebi în gospodăriile colective din vestul raionului (Vrancea), cum sînt cele din Vidra sau Negrilești, — terenuri ce însumează peste 160 hectare.

În acest an, acțiunea de valorificare îndeosebi a terenurilor în pantă va fi continuată în ritm și mai susținut — urmînd a se planta vii pe alte 600 hectare. Cu ajutorul a 6 tractoare „Kirov" de la S.M.T. Florești și S.M.T. Chiraftei, în toamna anului trecut au fost deja desfundate aproape 500 hectare, din suprafața planificată. Cea mai mare parte a noilor plantații se vor executa cu fondurile proprii ale gospodăriilor.

Pentru a se asigura materialul săditor necesar, în 1962 au fost luate măsuri pentru crearea unor școli de viță chiar în gospodăriile colective. Din cele peste 23 hectare cu astfel de plantații amenajate în 1962 (față de 2 ha înainte vreme în întregul raion) numai școala de viță de la gospodăria colectivă Putna-Vînători ocupă 7 hectare, cea de la gospodăria colectivă Cîmpineanca 3 hectare etc. În anul 1963 această acțiune va fi continuată urmînd a se realiza școli de viță de vie pe încă 45 hectare (la gospodăria colectivă din Putna-Vînători pe 26 hectare, la gospodăria colectivă din Odobești pe 6 hectare, la gospodăria din Cîmpineanca pe alte 3 hectare etc).

O atenție deosebită s-a acordat în ultimii ani în gospodăriile colective din raion sporirii continue a producției de struguri la hectar. În anul 1962, producția medie în aceste unități a fost de peste 8 000 kg la hectar față de 6 900 kg cît era planificat. Gospodăria colectivă „Unirea" din Jariștea, a obținut în medie 11 600 kg struguri la hectar pe 142 hectare, față de 8 500 kg cît se planificase.

Alte numeroase unități au obținut, de asemenea, producții mari pe suprafețe întinse.

Pentru a se obține în 1963 recolte bogate de struguri atît în viile vechi (care în gospodăriile colective din raion ocupă 8 300 hectare) cît și în cele noi ce intră pe rod, consiliul agricol al raionului i-a îndrumat din vreme pe colectiviști să ia măsurile necesare, atît pentru executarea lucrărilor agrotehnice la timp și de bună calitate, cît și pentru procurarea materialelor necesare.

De asemenea, consiliul agricol raional a dat îndrumări ca pe acum în vederea asigurării materialelor necesare combaterii eventualilor dăunători ai viilor (în 1962 s-au asigurat peste 300 tone de sulfat de cupru și o importantă cantitate de sulf muiabil). Anul acesta, se vor asigura cel puțin cantități asemănătoare.

Pentru a se extinde în 1963 metodele înaintate de lucru în toate cele 28 gospodării colective viticole, la indicația comitetului raional de partid, consiliul agricol a organizat în toamna anului trecut la gospodăria de stat Odobești, un prețios schimb de experiență în cadrul căruia brigadierii, șefii de echipă, colectiviștii fruntași și unii ingineri agronomi au arătat cum muncesc, care sînt cele mai bune procedee de lucru, spre a se crea condițiile necesare obținerii unor recolte bogate de struguri în acest an.

Mai trebuie adăugat că în iarna aceasta, în gospodăriile colective viticole au fost organizate 41 de cercuri agrotehnice cu 2 067 de cursanți. La unele gospodării colective, cum sînt cele din Popești, Faraoanele sau „Steaua Roșie" din Jariștea, s-au și ținut pînă de curînd, cîte 14 lecții.

În prezent, în gospodăriile colective din raionul nostru se țin adunările generale în cadrul cărora se prezintă dările de seamă asupra activității pe 1962 și proiectele planurilor de producție pe 1963.

În multe gospodării colectiviștii sînt hotărîți să acorde o atenție sporită valorificării terenurilor în pantă pentru înființarea de noi plantații de vii, căci în raion există posibilități ca în următorii ani să fie puse în valoare încă cel puțin 2 000 hectare. Este sigur că noile planuri de producție vor reflecta din plin această pilduitoare preocupare a membrilor gospodăriilor colective.

Ing. ZAHARIA GROZA
președintele consiliului agricol al raionului Focșani

Grăbirea și calitatea reparațiilor — sarcină de seamă

Experiența unităților fruntașe a dovedit din plin că de executarea la timp și de bună calitate a reparațiilor la tractoare și mașini depinde în cea mai mare măsură reușita campaniilor agricole. Cunoscînd acest adevăr, mecanizatorii din SMT-urile și gospodăriile agricole de stat din întreaga țară, îndrumați de organizațiile de partid și antrenați în întrecerea socialistă de către comitetele sindicatelor, depun în aceste zile eforturi susținute pentru efectuarea într-un timp cît mai scurt și la un înalt nivel calitativ a lucrărilor de revizuire și reparare a utilajului. Din zori și pînă noaptea tîrziu, halele și atelierele de reparații freamătă de munca entuziastă a celor care peste puțină vreme vor ieși să brăzdeze din nou ogoarele socialiste ale patriei. Și cum îndeobște treaba organizată din vreme, gospodărește, dă roade, nici în munca de reparații — la unitățile unde activitatea se desfășoară într-un ritm susținut — rezultatele n-au întîrziat să se arate.

De la SMT Făurei, regiunea Galați, bunăoară, ne-a sosit de curînd vestea că mecanizatorii acestei unități, lucrînd în două schimburi, organizînd munca pe ansamble specializate și pe echipe, și folosind larg metoda recondiționărilor au izbutit să termine raparația tractoarelor planificate cu mai bine de o lună de zile înainte de termen. Totodată, trebuie subliniată calitatea bună a reparațiilor, fapt care chezășuiește efectuarea unui volum sporit de lucrări mecanizate în cadrul gospodăriilor colective din raza de activitate.

În momentul de față au terminat sau sînt pe terminate cu reparațiile și alte unități agricole. Printre acestea, menționăm S.M.T.-urile 23 August, regiunea Dobrogea, Ciorani, regiunea Ploiești, Niculești-Jianu, regiunea Galați, Făgăraș, regiunea Brașov, precum și gospodării de stat ca Mereni, regiunea București, Socrujeni, regiunea Suceava, și altele. Pînă de curînd S.M.T.-ul Ciorani, de pildă, reparase toate mașinile agricole și mai bine de 95 la sută din tractoarele planificate. De asemenea, la S.M.T. 23 August și gospodăria de stat Mereni, repararea tractoarelor era aproape terminată.

După datele sosite la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că acțiunea de revizuire și reparare a utilajului agricol este mai avansată în S.M.T.-urile din regiunile Ploiești, Hunedoara și Mureș-Autonomă Maghiară unde tractoarele au fost reparate în proporție de 70—80 la sută.

Nu tot astfel stau lucrurile în regiunile Oltenia și Bacău, unde, datorită deficiențelor în organizarea muncii, procentul de realizare a reparațiilor în SMT la utilajul agricol este sub 50 la sută. De asemenea, slab se desfășoară munca de reparații în gospodăriile de stat din trusturile Argeș, Bacău, Brașov și Roșiori, în cadrul cărora nu s-a reparat nici jumătate din numărul tractoarelor planificate.

După cum am mai arătat, problema centrală în executarea reparațiilor o constituie calitatea acestora. Numai efectuarea unor reparații de bună calitate, potrivit prescripțiilor tehnice stabilite poate asigura funcționarea neîntreruptă a mașinilor, reducerea la maximum a defecțiunilor accidentale din timpul exploatării și mărirea duratei de funcționare între două reparații. Caracteristic pentru unitățile amintite mai sus este faptul că ele au vădit, o însemnată preocupare pentru introducerea tehnicii noi în munca de reparații, ceea ce a contribuit la realizarea unor lucrări de cea mai bună calitate. Astfel, ele și-au construit băi de degresat piese, bancuri pentru încercarea și rodajul ridicătoarelor hidraulice etc. De asemenea, trebuie subliniată exigența cu care comisiile de recepție din aceste unități își îndeplinesc sarcinile. Ele au verificat și verifică cu atenție utilajele reparate și fac observațiile necesare pentru remedierea defecțiunilor constatate.

Din păcate însă, nu în toate unitățile se acordă atenția cuvenită calității reparațiilor. La SMT Florești, regiunea Galați, de exemplu, echipa condusă de Paraschiv Ștefan a executat reparații de proastă calitate, care au trebuit să fie refăcute, irosindu-se în felul acesta și muncă și timp.

Pînă la data stabilită pentru a se termina reparațiile a mai rămas puțină vreme. De aceea este necesar ca SMT-urile și gospodăriile agricole de stat rămase în urmă cu executarea acestor lucrări să intensifice la maximum ritmul lor. În această privință un rol deosebit îl au și întreprinderile de aprovizionare care au datoria să asigure unitățile cu piese de schimb și materiale în cantitățile necesare. Totodată, unitățile nu trebuie să uite de calitatea lucrărilor, problemă de importanță capitală în munca de reparații.

HĂRNICIE

Telefonul a sunat prelung.

— Vă înștiințăm, a spus cu vădită mîndrie în glas tov. Ștefan Luca, directorul S.M.T.-ului Făurei, regiunea Galați, că mecanizatorii noștri, avîntați în întrecere socialistă, au izbutit să termine reparația tuturor tractoarelor planificate.

Munca organizată în două schimburi și începută la timp, vrednicia oamenilor, folosirea cu pricepere a fiecărui ceas bun de lucru — iată în ce constă secretul succeselor obținute de mecanizatorii din S.M.T. Făurei. Strungarul Tiță Zamfir este unul dintre aceștia. L-am văzut la lucru. Recondiționa o serie de locașuri de fixare a rulmenților în carcase. Prelucra la strung carcasele în porțiunea de fixare a rulmenților, mărind diametrul locașului. Mi-a arătat cum recondiționează și fuliile de la ventilatoare, decupînd în strung porțiunea uzată și executînd apoi o serie de alte operațiuni pentru a fi folosit reperul respectiv încă cel puțin un an.

În încăperea special amenajată pentru repararea pompelor de injecție am urmărit lucrul executat de mecanicul Ion Plopană și de tractoristul fruntaș Ion Călin. Pe chipurile lor citeam ceva din încordarea și atenția cu care lucrează la reparații ceasornicarii. Și pe bună dreptate. Căci de calitatea muncii prestate de ei depinde buna funcționare a unora dintre cele mai importante piese ale motorului de tractor.

Îi priveam pe cei doi mecanizatori și din migala cu care lucrau, descifram acum preocuparea lor ca nici un tractorist să nu aibă cuvinte de critică la adresa lor, în campania agricolă de primăvară...

În sectorul unde se montau tractoarele am stat de vorbă cu mecanicii Petre Mihai și Marcel Gatea.

— La montarea fiecărui tractor, mi-a spus tov. Mihai, asistă obligatoriu și tractoristul care lucrează pe el. Să cunoască de la bun început mașina cu care va lucra.

Și iată, muncind cu sîrguință, tractoriștii, șefii de brigadă, mecanicii, strungarii, sudorii, fierarii și tinichigiii au reușit să pună în perfectă stare de funcționare toate tractoarele, precum și cea mai mare parte din semănători, cultivatoare, discuitoare și pluguri.

Vrednicii mecanizatori lucrează în prezent la repararea ultimelor mașini agricole. Ei vor trece în curînd la pregătirea combinelor și altor mașini cu care vor lucra în campania de vară. Vorba aceea : „Cine se scoală de dimineață, departe ajunge".

AL. RAICU

In seră

La gospodăria colectivă din comuna Luncani, regiunea Cluj, se acordă o deosebită atenție culturilor de legume în seră. După cum se vede în fotografie, roșiile au crescut frumoase și acum sînt recoltate.

Gunoiul este transportat pe cîmp

De curînd, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Poduri, regiunea Bacău, au discutat și aprobat planul de producție al unității lor pe anul 1963. Printre altele, colectiviștii și-au propus să sporească anul acesta simțitor producția de porumb. În acest scop, ei au hotărît să fertilizeze cu gunoi de grajd cel puțin 100 din cele 400 de hectare care vor fi însămînțate cu această plantă. Gospodari harnici, colectiviștii din Poduri au trecut deîndată la traducerea în fapt a hotărîrii luate. Pînă în prezent ei au și transportat la cîmp peste 230 de tone de gunoi.

Grija acordată pășunilor

Într-o adunare populară ținută nu de mult, colectiviștii din comuna Tărlungeni, raionul Sf. Gheorghe, au luat hotărîrea ca pînă la 1 aprilie să curețe de arborete și mărăcinișuri o suprafață de 500 hectare teren arabil, 400 hectare cu fînețe naturale și 150 hectare cu pășuni.

Profitînd de timpul frumos din primele zile ale acestui an, ei au reușit ca în decurs de o săptămînă să curețe de arborete și mărăcinișuri peste 300 de hectare de teren, la punctele numite „Kösölab" și „Spre Tărlung".

La această importantă acțiune au participat peste 430 de colectiviști, evidențiindu-se în mod deosebit membrii brigăzilor 1 și 2, conduse de Alexandru Csuka și Gheorghe Balint.

In sprijinul gospodăriilor colective cultivatoare de legume

In anii care au trecut, multe gospodării colective din regiunea Suceava au extins suprafețele cultivate cu legume și zarzavaturi, au obținut producții sporite, realizînd venituri însemnate. Succesele de pînă acum au demonstrat în mod convingător că legumicultura poate deveni o ramură de producție care, alături de cultura cerealelor, plantelor tehnice, pomicultură și creșterea animalelor, contribuie din plin la întărirea economică a gospodăriilor colective, mai ales a acelora din apropierea orașelor și centrelor muncitorești.

Pentru a veni în sprijinul gospodăriilor colective în zilele de 12 și 13 ianuarie, consiliul agricol regional și filiala regională a casei agronomului din Suceava au organizat la Botoșani un schimb de experiență cu legumicultorii din gospodăriile colective producătoare de legume. Tov. ing. M. Ungureanu, din partea consiliului agricol regional, a prezentat un referat privind rezultatele obținute în 1962 de gospodăriile colective cultivatoare de legume și perspectivele pe anul în curs.

După consfătuire s-a organizat o vizită la sectorul legumicol al gospodăriei colective „Al III-lea Congres al P.M.R." din Botoșani.

Grădinarii din Ernei

În anul trecut, gospodăria colectivă din Ernei, situată în apropierea orașului Tg. Mureș, a cultivat cu legume o suprafață de 15 hectare. De asemenea, colectiviștii au folosit practica culturilor forțate pe 1.300 de m.p.

Încurajați de rezultatele obținute, membrii gospodăriei au stabilit în planul de producție pe 1963 să extindă grădina la 29 de hectare și să cultive legume forțate pe 3.100 m.p., astfel încît contribuția gospodăriei la aprovizionarea cu zarzavaturi a orașului Tg. Mureș să fie tot mai mare. După calculele colectiviștilor, în 1963 legumicultura va aduce gospodăriei un venit bănesc de aproape 900.000 lei.

În prezent, grădinarii din Ernei se preocupă intens de pregătirea paturilor calde pentru producerea de legume forțate și timpurii.

ÎN CURÎND

Va apare revista

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Organ al Consiliului Superior al Agriculturii

Revista se va adresa inginerilor și celorlalți specialiști care lucrează în domeniul agriculturii, președinților, brigadierilor și șefilor de echipe din gospodăriile colective.

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ" va publica articole, reportaje, note despre organizarea producției în gospodăria socialistă, experiența pozitivă a unităților fruntașe, va răspîndi cele mai noi realizări ale științei și cercetării agricole, va înlesni schimbul de experiență între cadrele din toate ramurile agriculturii.

Noua publicație va apare săptămînal, în 16 pagini, bogat ilustrată, în două culori, prețul unui exemplar fiind de 1 leu.

Abonați-vă din timp la „AGRICULTURA SOCIALISTĂ". Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din unitățile agricole și instituții.

Învățămîntul agrozootehnic de masă

In gospodăriile de stat din Trustul Brăila

La 10 ianuarie, în situația Trustului Gostat Brăila privind învățămîntul agrozootehnic de masă în cele 22 de gospodării de stat se arăta că în multe unități s-a ajuns cu predarea la lecțiile a 14-a, a 15-a și a 16-a. Un loc fruntaș ocupa în această privință gospodăria agricolă de stat Pavel Tcacenco în cadrul căreia funcționează două cercuri: agrotehnic și zootehnic. La cercul agrotehnic, de pildă, care cuprinde 23 de cursanți ce frecventează cu regularitate cursurile, a fost predată și lecția a 16-a. Cursanții de la cercul zootehnic au ajuns la lecția a 15-a. Toți cei 46 de crescători de animale înscriși la cercul zootehnic, participă de fiecare dată la cursuri. Se desfășoară bine și ciclul de conferințe de un an, la care participă toți cei 57 de mecanizatori: tractoriștii, mecanicii agricoli care au absolvit școli profesionale de 3 ani. La acest ciclu a fost predată lecția a 14-a.

Buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic la această gospodărie se datorează și conducerii unității, care tot timpul a manifestat interes pentru ridicarea calificării lucrătorilor din toate sectoarele de activitate. Un merit îl au totodată lectorii, cum sînt, bunăoară, ing. agronom Șt. Măgdălinoiu și ing. zootehnic C. Barac. De fiecare dată ei predau lecții de calitate, pe înțelesul cursanților, adaptează lecțiile la specificul de muncă al gospodăriei. De asemenea, cu orice prilej, atunci cînd predau lecțiile, lectorii dau exemple din munca gospodăriei, a brigăzilor și oamenilor, scot în evidență metodele avansate aplicate de aceștia pentru obținerea de producții bogate. Nu de puține ori, lectorul Șt. Măgdălinoiu a dat exemple din munca brigăzilor a 10-a și a 1-a, conduse de maiștri Pavel Negru și Vasile Stoica, care, anul trecut, au obținut producții mari de cereale la hectar. Brigada a 10-a de pildă, de pe 380 de hectare cultivate cu griu, a obținut o producție medie de peste 2.800 kg la hectar. Brigada I a obținut de pe 90 hectare cultivate cu porumb o producție medie în jurul a 4 700 de kg boabe la hectar.

Asemenea exemple a dat la cercul zootehnic, de nenumărate ori, și lectorul ing. C. Barac. Dintre îngrijitorii-mulgători fruntași lectorul l-a dat ca exemplu pe Ion Uluc, care anul trecut a realizat pe cap de vacă furajată o producție medie de 3.500 de litri de lapte în loc de 3 000 de litri planificați.

In atenția lectorilor de la gospodăria de stat Pavel Tcacenco, au stat tot timpul și demonstrațiile practice. Multe demonstrații practice au fost făcute la locul de muncă cu cursanții cercului zootehnic. Printre acestea pot fi date ca exemplu cele despre mulsul electric și manual al vacilor, despre hrănirea rațională a acestora etc. Demonstrații practice au fost făcute și la cercul mecanizatorilor, în atelier, în fața diverselor mașini.

Cu bune rezultate se desfășoară învățămîntul agrozootehnic și în gospodăriile agricole de stat Sătuc, Măicănești, Măxineni și altele, din Trustul Gostat Brăila. Și cercurile din aceste unități au ajuns cu predarea la lecțiile a 14-a, a 15-a și a 16-a. Același interes privind buna organizare și desfășurare a învățămîntului se manifestă și din partea conducerilor și lectorilor din unitățile respective.

In Trustul Gostat Brăila, după cum am arătat, sînt 22 de gospodării agricole de stat în care funcționează în total 89 de cercuri agrotehnice, zootehnice, de mecanizare etc., în care sînt cuprinși peste 3.000 de muncitori. Dar nu peste tot treburile merg tot așa de bine. In gospodăria de stat Nazîru, de pildă, cercul agrotehnic a ajuns cu predarea abia la lecția a VI-a, iar cel de la gospodăria Justin Georgescu la a VII-a. Sînt în urmă cu predarea lecțiilor și multe cercuri zootehnice. Astfel, cele două cercuri de la gospodăria de stat Filimon Sîrbu au ajuns la lecția a 4-a, iar cele 5 cercuri de la gospodăria Ion Sion au ajuns la lecția a 8-a. Aceasta denotă în primul rînd că conducerile unităților respective manifestă prea puțin interes pentru buna desfășurare și organizare a învățămîntului agrotehnic de masă. Bineînțeles că o vină o poartă și lectorii respectivi ai cercurilor, care amînă fără motive, de la o săptămînă la alta, predarea lecțiilor.

Nu trebuie scutite de critică nici conducerile acelor unități unde frecvența la cursuri este slabă, deși unele cercuri sînt avansate cu lecțiile. In gospodăria de stat Justin Georgescu bunăoară, toate cele 7 cercuri zootehnice au ajuns la lecția a 13-a. Din cei 180 de cursanți înscriși la învățămînt, frecventează însă cursurile, de cele mai multe ori, doar jumătate. La G.A.S. Berești din cei 84 de cursanți înscriși frecventează cursurile cercurilor zootehnice doar o treime. O frecvență slabă se manifestă și la cercurile de la gospodăriile Iosif Clisci, Urleasca și altele.

Aceasta ar fi, în mare, situația pînă la 10 ianuarie a învățămîntului agrozootehnic în unele unități din Trustul Gostat Brăila. De altfel, în cursul săptămînii trecute, cu prilejul unei ședințe ținute la trust cu inginerii agronomi-șefi ai gospodăriilor de stat, s-a discutat și despre desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Bine ar fi dacă în zilele următoare, ca urmare a constatărilor relevate din această ședință, Trustul Gostat Brăila ar trece la o muncă de îndrumare și control mai organizată, mai eficace, și pe linia învățămîntului agrozootehnic de masă.

GH. BACIU

Școală de acordeoniști

La casa de cultură din Rădăuți, în una din sălile pregătite din timp, în fiecare duminică au loc cursurile de acordeon ale secției externe a școlii populare de artă din Suceava. La aceste cursuri vin să învețe acordeonul aproape 40 de cursanți.

Dar cine sînt acești cursanți?

Sînt tineri și tinere, oameni în vîrstă de pe cuprinsul întregului raion, dornici să cunoască tainele acestui instrument. Nu este atît de ușor ca, după o săptămînă de lucru, să-ți continui activitatea și duminica. Dar pasiunea și dragostea oamenilor muncii pentru muzică, nu cunosc oboseala. La început, profesorul privea cu neîncredere buna frecvență la cursuri, dar realitatea a demonstrat că această pasiune este mare și cursanții vin ca niște elevi sîrguincioși.

ION TICALIUC
corespondent

In mijlocul colectiviștilor

Zilele acestea, membrii ansamblului artistic „Ciprian Porumbescu" din Suceava au fost oaspeții colectiviștilor și muncitorilor forestieri din comunele Zănești și Roznov, raionul Buhuși. Ei au prezentat în fața a peste 900 de spectatori un bogat program de cîntece și dansuri populare. Și-au dat concursul cu acest prilej soliștii vocali Alexandru Dumba, Sofia Vicoveanca, Traian Straton și alții, cît și dansatorii și orchestra ansamblului.

Programul prezentat de ansamblu s-a bucurat de frumoase aprecieri din partea publicului.

A. ION
corespondent

De la 3.500 kg la 11.030 kg struguri la hectar

Graficul de producție ce se află la sediul brigăzii a IX-a de la G.A.S. Urlați, ilustrează în mod grăitor succesele obținute în ultimii ani de această brigadă.

In anii 1956 și 1957, de pildă, brigada a obținut o producție de 6.200 kg și respectiv 6.400 kg struguri la ha față de 3500 kg cît s-au realizat în 1955. In anul 1958, linia graficului urcă simțitor, la 7.200 kg, în 1959 la 8.000 kg, iar în 1960 la 8.500 kg struguri la hectar... In 1962, el saltă la cifra de 11.030 kg de struguri la ha, cu 4.200 kg peste prevederile planului. Și asta nu pe 20—30 de hectare, ci pe 60.

Aceste producții obținute de brigada condusă de tov. Alexandru Dimulescu nu sînt deloc întîmplătoare. Dimpotrivă, ele sînt rodul unei munci perseverente și calificate, rodul aplicării în mod diferențiat a regulilor agrotehnice recomandate pentru cultura viței de vie.

Dar să vedem cum s-a muncit în această brigadă, fruntașă pe gospodărie.

Incă de la început, comunistul Alexandru Dimulescu și-a îndreptat atenția spre completarea golurilor din vii, spre executarea diferențiată a tăierilor în funcție de soi și de vigurozitatea butucului, spre fertilizarea solului, spre lucrările de întreținere și spre cele de combatere a bolilor și dăunătorilor.

In 1956 cînd tov. Dimulescu a luat via în primire, densitatea butucilor era de 3.200 la hectar. De atunci în fiecare an, brigadierul Dimulescu a completat golurile fie prin marcotaj, în viile mai bătrîne, fie prin vițe altoite, în viile mai tinere. In prezent, densitatea butucilor a ajuns la 4.300 la ha, golurile reprezentînd doar 5—8 la sută.

Pentru a obține o recoltă bogată de struguri, în brigada condusă de tov. Dimulescu s-au aplicat an de an, la un nivel tot mai ridicat, lucrările solului, tăierile și lucrările în verde. Pentru a aplica o tăiere corespunzătoare, la această muncă au fost repartizați cei mai pregătiți oameni, cărora li s-a făcut în prealabil un minuțios instructaj teoretic și practic, numărul ochilor lăsați la butuc variind între 140—180, în funcție de soi și vigurozitatea butucului. La soiurile Fetească Albă, Crîmpoșie, Muscat Hamburg, Afuz-Ali, de exemplu, încărcătura de ochi de rod la butuc, de pildă, a fost cu 40—60 la sută mai mare față de cît se lăsa cu 4—5 ani în urmă.

Pentru menținerea încărcăturii de ochi lăsați la ha, imediat după tăiere s-a trecut la efectuarea cercuitului, astfel încît la pornirea în vegetație a viței această lucrare să fie gata.

Experiența anilor a arătat brigadierului că la o încărcătură mai mare de ochi de rod la ha trebuie să se asigure și un agrofond bun. In acest scop aici s-a dat o mare atenție arăturilor adînci de toamnă, executate printre rîndurile de vie, cît și fertilizării solului. In toamna anului 1961, de exemplu, arăturile au fost executate la 16—18 cm. O dată cu arătura s-au încorporat în sol cîte 200 kg superfosfat, 150 kg sare potasică și cîte 20—25 de tone de gunoi de grajd la ha. In primăvară, o dată cu arătura făcută la 10—12 cm, s-au mai administrat încă 200 kg azotat de amoniu la hectar.

Ca lucrări de întreținere a solului s-a executat sapa mare, la 10—12 zile după arătura de primăvară, după care s-a dat cu prășitoarea printre rînduri pentru a nivela terenul. Apoi, la interval de 14—16 zile s-au efectuat 3 prașile cu prășitoarea trasă de cai și manual pe rînd. Ca lucrări în verde s-au executat legatul, de 3 ori, ciupitul și cîrnitul. La soiul Muscat Hamburg s-a făcut desfrunzitul pentru a preveni atacul de făinare.

O dată cu lucrările de întreținere a solului și cu cele în verde, în această brigadă s-a dat atenția cuvenită prevenirii și combaterii bolilor și dăunătorilor. In acest scop au fost aplicate 4 stropiri cu zeamă bordeleză, în care s-a pus și sulf muiabil — 0,2 la sută. Executate la timp și de bună calitate, aceste stropiri au înlăturat, în anul trecut, complet pagubele ce puteau fi cauzate de mană, oidium, sau alți dăunători.

Munca depusă de viticultorii din această brigadă a fost pe deplin răsplătită. La unele soiuri, cum sînt: Fetească Albă, pe 5 ha, s-au realizat cîte 21.000 kg, iar la Muscat Hamburg, tot pe 5 ha, cîte 19.000 kg de struguri la ha. Recolta medie, așa după cum s-a mai arătat, a fost de 11.030 kg struguri la hectar.

Rezultatele dobîndite în anul trecut au constituit un puternic imbold pentru noi succese în acest an. Astfel, o dată cu arătura adîncă de toamnă, pe terenul brigăzii conduse de tov. Dimulescu, au fost încorporate în sol cîte 20—25 de tone de gunoi și 300 kg de superfosfat la hectar, punîndu-se în felul acesta baze trainice recoltei din acest an.

V. CAZACU

La un cerc zootehnic

Fix la orele 18, lectorul Năsiescu Tudorel apare în clasă unde cei 50 de cursanți, membri ai gospodăriei colective din Cîndești, raionul Buhuși, sînt deja prezenți pentru a participa la lecția respectivă.

— Bună seara, tovarăși! li se adresează el, așezînd încetișor niște hîrtii pe catedră.

— Bună seara, tovarășe lector! răspund cursanții.

Gospodăria agricolă colectivă din Cîndești are organizate 6 cercuri de învățămînt agrozootehnic cu peste 300 de cursanți. Cel despre care vorbim e cercul zootehnic — în care sînt înscriși și iau parte regulat la lecții mulgători fruntași, îngrijitori de tineret taurin, crescători de porci...

Clasa școlii e spațioasă, curată, bine încălzită și luminată — fapt care face ca toți cursanții să se simtă ca la ei acasă.

Multe lucruri folositoare au învățat aici colectiviștii cursanți: cum trebuie îngrijite și hrănite animalele pentru a se putea obține o producție sporită de lapte, cum pot fi crescuți în cele mai bune condiții purceii, mieii, puii de găină...

— Astă seară, începe lectorul, voi preda lecția cu titlul „Asigurarea animalelor cu nutrețuri fibroase de bună calitate, preocupare de bază a gospodăriilor".

Cu calm și cu multă răbdare tehnicianul Năsiescu Tudorel începe a povesti lecția anunțată; acolo unde se ivesc și unele cuvinte pur tehnice, el explică mai pe larg, pe înțelesul cursanților.

— Să tot înveți în felul ăsta! șoptește colectivistul Culbece Simion către vecinul său de bancă, comunistul Zavate Neculai.

Atenți, cursanții iau notițe, sînt numai ochi și urechi cînd lectorul dă exemple din propria lor muncă.

— Aceasta a fost lecția, zice lectorul cînd termină de predat. Iar acum, vă rog să puneți întrebări și să vă înscrieți la discuții.

...Noaptea de iarnă a înaintat pe nesimțite. Ningea liniștit. Și acum, pe drum spre casele lor, cursanții de la cercul zootehnic mai discută încă despre lecția la care au luat parte. Dumitru Toresnilă e de părere că bine s-a hotărît ca lectorul să vină a doua zi în mijlocul îngrijitorilor de animale, să facă o aplicație a celor învățate, adică să ia parte la întocmirea rațiilor de furaje combinate.

— Bune sînt cunoștințele teoretice, dar și mai bune sînt cînd le pui în practică, zice el.

— Ba eu aș zice că neaplicate în munca de fiecare zi, ele nu fac două parale, răspunde pe un ton de jumătate glumă, Culbece Simion.

Lectorul a ajuns din urmă grupul de oameni care se întorc voioși de la cerc. Și pentru că auzise ultimele cuvinte ale lui Culbece, intră în vorbă.

— Ai dreptate, nepuse în practică, cele învățate nu fac nici două parale.

Unul cîte unul, cursanții se desprind din grup, de cum au ajuns în dreptul caselor lor.

— La revedere și noapte bună, tovarășe Năsiescu, dau ei binețe lectorului.

— La revedere și cu bine la lecția viitoare — la aplicația de mîine, că și ea este de fapt tot o lecție, răspunde tehnicianul Năsiescu Tudorel.

IGOR BLOCK
(după o corespondență de la TACHE VASILACHE)

Ghicitori

Am aici o herghelie
De vreo patruzeci de cai.
Cînd pornește pe cîmpie,
Grija pîinii n-o mai ai.

(Tractorul)

Pruncul ăsta mititel,
Care-n palmă se răsfață,
Semănat, în șapte luni,
E bătrîn și cu mustață.

(Porumbul)

La biblioteca ce funcționează în cadrul căminului cultural din comuna Călărași, raionul Turda, vin zilnic numeroși tineri și vîrstnici pentru a lua cunoștință de ultimele lucrări literare și agrotehnice apărute, mărind astfel în tot mai mare măsură numărul cititorilor.

Festivalul filmului pentru sate

După prima etapă

În fața afișierului cinematografului sătesc, colectiviștii din Tărtășești, regiunea București, citesc cu interes programul filmelor care rulează în cadrul „Festivalului filmului pentru sate".

Prima etapă a „Festivalului filmului pentru sate" s-a terminat de curînd, dar despre rezultatele obținute se poate vorbi destul de concludent. Să ne oprim, de exemplu, la regiunea Ploiești. Față de planul de 215 000 spectatori în cele 126 de unități sătești participante la prima etapă, s-au realizat 237 535 spectatori. În total, cu spectatorii care au vizionat filmele difuzate de cele 6 caravane, precum și cele 2 cinematografe cu bandă normală se totalizează o cifră de peste 287 000 de spectatori. Cele mai frumoase rezultate le-au înregistrat raionul Cîmpina (plan 60 000 — realizat 76 119 spectatori), raionul Ploiești (plan 55 000 — realizat 61 069 spectatori), orașul Ploiești și raionul Rîmnicu Sărat.

În marea majoritate a cinematografelor sătești datorită verificării și reparării aparatelor, a preocupării operatorilor, s-au făcut proiecții bune, de calitate. Pe lîngă faptul că pretutindeni deschiderea „Festivalului filmului pentru sate" a avut loc într-un cadru sărbătoresc, în fața unor săli pline, în multe comune, prin grija sfaturilor populare comunale, a căminelor culturale și unităților agricole socialiste, s-au organizat expoziții agricole, standuri de cărți, s-a făcut prezentarea filmelor etc. Rezultatele bune obținute în raioanele Cîmpina, Ploiești, Rîmnicu Sărat sînt legate și de sprijinul efectiv pe care l-au dat organele de partid, consiliile agricole raionale, comitetele pentru cultură și artă. Consiliile agricole s-au preocupat îndeaproape de repartizarea documentarelor agrozootehnice în funcție de specificul de producție al fiecărui raion, au sprijinit organizarea de proiecții cinematografice cu filme agrozootehnice pentru cursanții de la cercurile de învățămînt, precum și ceilalți membri colectiviști.

După datele existente la întreprinderea cinematografică regională, în comunele raionului Rîmnicu Sărat au fost organizate 73 de spectacole cu cicluri de filme documentare agricole la care au luat parte 10.320 de colectiviști. Numai în comuna Bălăceanu, de exemplu, într-o singură zi, au vizionat filmele „Amplasarea construcțiilor agrozootehnice", „Mai mult zahăr" și „Creșterea științifică a animalelor" 440 de colectiviști. Un lucru demn de remarcat este că prezentarea acestor filme a fost făcută chiar de vicepreședintele consiliului agricol raional, ing. Oleg Mereuță.

Proiecțiile de filme agricole s-au bucurat de mult succes și în satele comunelor Știubeiu, Ziduri, Boldu, Mihălceni. La Boldu, de exemplu, au asistat la aceste filme 1.964 de colectiviști, la Vîlcele, deși cinematograful sătesc și-a început de curînd activitatea, s-au înregistrat 1.500 de colectiviști.

Succesul repurtat de „Festivalul filmului pentru sate" în raionul Rîmnicu Sărat se oglindește și într-o participare de spectatori cu 25 la sută mai mare decît în anul trecut.

Și în raionul Cîmpina s-au obținut rezultate foarte bune: 13.147 de spectatori la programele cu filme documentare agricole, deși la început asemenea realizări păreau, unor activiști culturali, de domeniul fanteziei. Aici cinematografele sătești au mai organizat și 7 spectacole cu filmul artistic: „Academicianul din Ascania" pe care l-au prezentat în special colectiviștilor din sectorul zootehnic.

În raionul Ploiești, la spectacolele cu filme documentare agricole au asistat un număr de 8.860 de cursanți ai învățămîntului agrozootehnic de masă precum și alți colectiviști. în raionul Buzău 8.200, în raionul Cislău 5.046, în raionul Tîrgoviște 6.500, în comunele din raza orașului Ploiești 7.600 de spectatori. Cifrele realizate sînt oglinda unei munci perseverente, a unei strînse colaborări între lucrătorii secțiilor de cineficație, ai consiliilor agricole raionale și conducerile unităților agricole socialiste. Totuși aceste rezultate nu reprezintă o limită. Din păcate, nu în toate comunele cei ce răspund de buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă au înțeles să sprijine organizarea spectacolelor cu filmele agricole. Asemenea exemple negative ne oferă comisiile comunale din comunele Cornești, Brătășanca, Albești și altele.

O altă inițiativă bună care se cuvine semnalată o constituie faptul că o seamă de gospodării colective din regiunea Ploiești, printre care, cele din Chiojd, Stiubeiu, Bălăceanu, Fotinu, Vîlcele, Racovițeni, Dumbrava etc. au făcut abonamente pentru vizionarea filmelor documentare. De asemenea, sînt rezultate bune și în ceea ce privește prezentarea de filme documentare agricole pentru elevii din școli care studiază disciplina „Agricultura". În raionul Rîmnicu Sărat aceste filme au fost vizionate de 7.886 elevi, în comunele din raza raionului Ploiești de 4.300 elevi, în raionul Cîmpina de 1.922 de elevi etc.

De la începutul acestei luni au pășit în cea de-a doua etapă a festivalului circa 140 de cinematografe sătești din raioanele Buzău, Teleajen, Mizil și Tîrgoviște. Este de așteptat ca printr-o muncă la fel de bine organizată, printr-o colaborare rodnică și o activitate perseverentă a comisiilor raionale ale festivalului să se continue rezultatele bune obținute în prima etapă. De asemenea, trebuie continuată acțiunea de difuzare a filmului agricol în sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă, organizarea unor acțiuni inedite, atractive, care să aducă în sala cinematografului sătesc alte mii de noi spectatori, noi prieteni ai filmului.

LUCIAN CURSARU

Călătorul: — Mă miram eu de ce nu era nimenea pe uliță la ora asta!

Cultura plantelor oleaginoase

de V. Vrînceanu și S. Voinea

RECENZIE

Cultura plantelor oleaginoase reprezintă în etapa actuală una din verigile principale ale agriculturii noastre socialiste. În Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., ca și în alte documente de partid și de stat, se menționează necesitatea dezvoltării culturii acestor plante — și în primul rînd a florii-soarelui.

Apariția lucrării „Cultura plantelor oleaginoase" de V. Vrînceanu și S. Voinea (Editura Agrosilvică 1962) se înscrie în acest sens pe linia îndrumărilor tehnice de care agricultura noastră are nevoie.

Lucrarea a fost concepută la un nivel accesibil practicienilor care într-o măsură mai mare sau mai mică se ocupă de cultura plantelor oleaginoase. În acest scop, autorii au cuprins într-un limbaj simplu și concis un material bogat, în care se reflectă cele mai noi realizări ale științei și practicii agricole în acest domeniu.

Pentru realizarea scopului propus, lucrarea a fost sistematizată pe plante, alocîndu-se un spațiu mai larg culturilor a căror pondere economică este mai mare.

Într-o scurtă introducere, este definită importanța plantelor oleaginoase și a uleiurilor vegetale pentru economia națională, enumerîndu-se succint principalele întrebuințări ale grăsimilor din plante — în alimentație, industrie etc.

Capitolul I este consacrat în întregime celei mai importante plante oleaginoase — floarea-soarelui — a cărei suprafață de cultură a crescut, cum se știe, în anii regimului de democrație populară de aproximativ zece ori.

Datele referitoare la această cultură sînt prezentate sintetic și abordează următoarele aspecte esențiale: istoricul și importanța culturii; particularitățile biologice; cerințele față de condițiile de mediu și zonele ecologice din R.P.R: solurile cultivate în prezent; principalele măsuri agrotehnice (rotația culturilor, îngrășămintele, lucrările solului etc.); asigurarea de material de înmulțire de calitate superioară; recoltarea și păstrarea producției. În mod aparte sînt descrise particularitățile culturii irigate, precum și principalele boli și dăunători — cu specificarea măsurilor de combatere.

După un plan de expunere similar, sînt prezentate în capitolul II, celelalte plante oleaginoase cultivate în țara noastră ca inul de ulei, ricinul, rapița, muștarul alb, macul, susanul, alunele de pămînt și dovleacul pentru ulei.

Ultimul capitol — al treilea — tratează problemele producerii de sămînță la floarea-soarelui, inul de ulei, ricin și rapiță, reliefîndu-se prin numeroase exemplificări, că folosirea soiurilor de înaltă productivitate, constituie calea de perspectivă certă pentru continua sporire a producției și la aceste plante. În această parte a lucrării, se descrie modul de organizare pe baze științifice a sistemului de producere a semințelor, sistem care tinde, printre altele, și la permanenta ameliorare a materialului semincer. Pentru o mai lesnicioasă introducere a cititorului în problemă, sînt înfățișate și explicate schemele specifice pentru producerea de sămînță.

Studiul se încheie cu un indice bibliografic, care cuprinde principalele lucrări efectuate în ultimul timp în acest domeniu.

Buna sistematizare și actualitatea materialelor prezentate sînt calități care impun dintr-un bun început lucrarea recenzată atenției cititorului. Acesta întîlnește numeroase indicații utile, care constituie un ajutor prețios în munca sa și îl apropie de bazele științifice ale culturii plantelor oleaginoase. Sînt puse astfel în evidență perspectivele pe care le oferă munca de ameliorare pentru crearea de soiuri tot mai valoroase, adaptate condițiilor ecologice din țara noastră și capabile să dea producții sporite de semințe și ulei. Autorii relevă în această privință posibilitatea de a spori producția prin studierea și elaborarea metodelor de obținere a heterozisului la floarea-soarelui, direcție în care a fost obținută în R.P.R. o primă serie de rezultate promițătoare.

Foarte utile sînt și datele privitoare la recoltarea mecanizată a culturilor cu ajutorul dispozitivului romînesc D F S—1, adaptat la combina pentru cereale, precum și cele asupra sistemelor raționale de mături, datorită cărora poate fi evitată deprecierea semințelor în timpul păstrării lor.

Ținînd seama de proporțiile lucrării, n-au putut fi desigur abordate și alte aspecte ale culturii plantelor oleaginoase. Cu toate acestea, ar fi trebuit — de pildă — de precizat la mac, că soiurile ameliorate fac parte din grupa de folosire mixtă — pentru semințe și alcaloizi din cojile capsulelor treierate, deșeu care se valorifică în țara noastră pentru producerea morfinei și prezintă importanță economică.

Lucrarea „Cultura plantelor oleaginoase" este o contribuție valoroasă la aplicarea rezultatelor cercetărilor agricole în producție, la îndrumarea tehnică a cadrelor medii, apariția ei cuvenindu-se a fi subliniată ca o realizare întrutotul binevenită.

LAZA ARISTIDE
Candidat în științe agricole

Planul de producție pe anul 1963 în dezbaterea colectiviștilor

Adunarea generală a avut loc zilele trecute. Dis-de-dimineață, membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din Lehliu-Sat, regiunea București, s-au strîns la căminul cultural pentru a discuta probleme de cea mai mare importanță pentru gospodăria lor: cum s-a muncit în anul 1962, ce rezultate s-au obținut, ce învățăminte se pot trage pentru acest an din activitatea desfășurată anul trecut, ce trebuie făcut pentru ca în 1963 roadele muncii lor să fie mai bogate. Firește, în prealabil, aceste probleme au mai fost discutate în cadrul brigăzilor, cînd s-au făcut și unele propuneri menite a contribui la îmbunătățirea noului plan de producție. De data aceasta însă, colectiviștii urmau să analizeze mai în amănunt munca desfășurată și cifrele de plan pe 1963 și să hotărască cele mai eficiente măsuri care să asigure realizarea sarcinilor propuse.

Așadar, ordinea de zi a adunării generale a cuprins atît darea de seamă cu privire la activitatea gospodăriei în anul trecut, cît și planul de producție pentru 1963. La rîndul ei, comisia de revizie a prezentat adunării generale o analiză a felului cum s-a muncit pentru dezvoltarea și păstrarea avutului obștesc.

Materialele prezentate au constituit o bună bază de discuții pentru colectiviști, care și-au adus din plin contribuția la găsirea celor mai bune metode pentru îmbunătățirea muncii și obținerea de rezultate superioare celor din anii trecuți.

În pagina de față vom înfățișa unele probleme reieșite din această adunare generală.

Spre recolte tot mai bogate

Situată într-o zonă de șes, gospodăria colectivă din Lehliu-Sat a acordat cu precădere atenție culturilor vegetale, și îndeosebi celor cerealiere, care, după cum se știe — constituie baza întregii producții agricole. Lucrul acesta se poate vedea din faptul că în 1962, gospodăria a cultivat cu grîu și porumb peste 1 900 hectare — ceea ce înseamnă circa 70 la sută din suprafața cultivată. De asemenea, culturile tehnice au ocupat suprafețe importante (floarea-soarelui 225 hectare, sfeclă de zahăr 100 hectare, muștar, tutun etc.).

După cum s-a subliniat în darea de seamă — cu toate condițiile nepriincioase de climă din 1962, la unele culturi gospodăria a obținut recolte bune, îndeplinind și depășind prevederile de plan la hectar. S-a scos în evidență faptul că pe tarlalele cultivate cu grîu și porumb, unde s-a aplicat o agrotehnică corespunzătoare, chiar în condițiile deosebite de climă ale anului trecut, s-au realizat producții sporite. Bunăoară, pe 220 hectare cultivate cu grîu, gospodăria a obținut o producție medie de aproape 1 900 kg la hectar, cu circa 400 kg la hectar mai mult decît media pe gospodărie. Pe 80 de hectare cultivate cu porumb s-au realizat cîte 4 100 kg știuleți la hectar.

— Este neîndoielnic, a spus brigadierul Anghel Neacșu, că soarta recoltei stă în puterea noastră. Experiența din anul trecut ne-a arătat că de vrednicia fiecăruia dintre noi și de respectarea cu strictețe a indicațiilor tehnice, depinde obținerea unor producții bune. Iată, pe tarlalele cultivate în 1962 cu grîu de mare productivitate, îngrășate cu gunoi de grajd, bine întreținute în primăvară — recolta medie a fost de aproape 1 900 kg la hectar. Din păcate însă, nu pe întreaga suprafață am cultivat soiuri de grîu de mare productivitate. Ceva mai mult, pregătirea terenului și semănatul în toamna anului 1961 au lăsat în general, de dorit. Ne aducem aminte cu toții, că însămînțatul grîului a fost terminat după 15 noiembrie. Nici la porumb, lucrurile n-au stat mai bine. Neexecutîndu-se arăturile adînci în toamnă pe întreaga suprafață planificată, nefolosindu-se decît în mică măsură sămînță dublu hibridă, nerespectînd densitatea plantelor la hectar, neefectuînd pe întreaga suprafață numărul de prașile planificat — și adăugînd la toate acestea lipsa de ploaie, n-am realizat producția prevăzută. Cît de important este să aplicăm întregul complex de lucrări agrotehnice, reiese din aceea că pe 80 de hectare pregătite și fertilizate bine din toamnă, unde s-a folosit sămînță dublu hibridă și lucrările de întreținere s-au efectuat la vreme, recolta a fost cu mult mai mare decît cea planificată. La fel și în ce privește cultura florii-soarelui: aci, după cum știm, întreaga suprafață a fost semănată în ogor de toamnă, s-a folosit sămînță de soi, iar prașilele au fost făcute la timp. Recolta ne-a răsplătit cum se cuvine, obținînd cu 200 kg la hectar mai mult decît plănuisem. Ce ne rămîne de făcut pentru acest an, este lesne de înțeles.

Despre învățămintele reieșite din activitatea brigăzilor de cîmp în anul trecut au vorbit mulți alți colectiviști ca Eugenia Topciu, Vasile Mitran, Tudora Pascu sau Iancu Neagu.

Din cele arătate de ei, ca și din planul de măsuri tehnico-organizatorice prezentat de tov. Constantin Isaia, — tehnician agronom al colectivei — a reieșit că gospodăria are posibilități reale pentru sporirea producției vegetale la hectar.

Se prevede, astfel, ca în 1963, întreaga suprafață a gospodăriei de grîu și porumb să fie semănată cu soiuri și dubli-hibrizi de mare productivitate. *La grîu această sarcină a fost îndeplinită.* Semănatul s-a făcut la timp, în teren fertilizat în parte cu îngrășăminte chimice. Pe întreaga suprafață de 1.050 hectare s-au folosit soiurile sovietice Bezostaia și Skorospelca, soiul nr. 301 și altele, de mare productivitate, respectîndu-se norma de semănat, în funcție de soi. Grîul a răsărit frumos și se prezintă bine.

Pentru o bună întreținere a culturii grîului, adunarea generală i-a obligat pe membrii consiliului de conducere, pe tehnicienii și brigadierii gospodăriei să cerceteze permanent starea de vegetație a culturilor de toamnă, astfel încît să se poată lua din vreme măsuri în vederea combaterii vreunor neajunsuri provocate de băltirea apelor, de dăunători etc.

În scopul fertilizării unor cît mai mari suprafețe de teren pe care se vor însămînța culturi de primăvară, s-a luat măsura să se treacă de îndată la transportul întregii cantități de gunoi de grajd existent în gospodărie și în ogrăzile colectiviștilor.

— Anul 1962, spunea conductorul de atelaj Vasile Mitran, ne-a învățat multe. Avem atît în gospodărie, cît și în vatra comunei, cantități mari de bălegar bine putrezit, pe care alte gospodării îl cumpără. Dacă în anii trecuți am lăsat nefolosită cum trebuie această bogăție, apoi avem datoria să trecem de acum la valorificarea ei neîntîrziată. Propun ca, începînd chiar de mîine, toți conductorii de atelaje să treacă la transportul gunoiului. În ce mă privește, îmi iau angajamentul să lucrez cu sîrguință, zi de zi, pentru a transporta la cîmp cantități cît mai mari de îngrășăminte naturale.

Folosirea unor semințe de soi și fertilizarea terenurilor sînt doar două dintre măsurile importante hotărîte de adunarea generală a colectiviștilor. Alte măsuri pentru sporirea producției vegetale se referă la buna întreținere a ogoarelor și semănăturilor de toamnă, respectarea termenelor optime de însămînțare, asigurarea unei densități corespunzătoare de plante la hectar și îngrijirea culturilor la vreme.

Toate aceste măsuri — multe din ele reieșite ca învățăminte din experiența anului trecut — vor duce neîndoielnic la realizarea indicilor de plan pe care gospodăria și i-a propus pentru 1963: 1.700 kg grîu, 2.800 kg porumb boabe, 1.600 kg floarea-soarelui, 20.000 kg sfeclă de zahăr la hectar...

O cît mai bună folosire a pămîntului

Una dintre problemele care s-au bucurat de o deosebită atenție în cadrul adunării generale a fost și aceea a folosirii judicioase a pămîntului.

— Nu ne este indiferent cum sînt folosite terenurile gospodăriei, a subliniat colectivistul Valeriu Iorga. La noi, la grădina de legume, de exemplu, am fi putut produce cantități mult mai mari de produse — și deci am fi obținut venituri și mai mari, dacă am fi folosit așa cum se cuvine pămîntul. E drept că la majoritatea culturilor am depășit planul de producție. Dar ce folos, de vreme ce produsele au fost scoase tîrziu, iar unele suprafețe din grădină au stat luni de zile nefolosite? Așa a fost cazul cu roșiile și varza tîrzie, de pildă. Aproape 8 hectare de teren au stat multă vreme necultivate, pînă la plantarea lor cu roșii și cu varză de toamnă. Dacă pe acest teren am fi plantat salată ori ridichi, desigur că am fi obținut de pe același teren venituri mai frumoase.

În 1962, în cadrul gospodăriei, au fost inițiate și o serie de acțiuni menite a contribui la redarea către circuitul agricol a unor noi suprafețe de teren.

Astfel, s-au defrișat 25 hectare cu perdele forestiere, rămînînd ca în primăvara acestui an să se mai defrișeze alte 27 hectare. Tot pe linia folosirii cît mai raționale a pămîntului, în noul plan de producție colectiviștii și-au propus ca în acest an să extindă practica culturilor duble, care în anul trecut au dat bune rezultate. S-a stabilit ca în 1963 să se cultive 195 hectare cu porumb pentru siloz și masă verde în cultură dublă, precum și 478 hectare cu fasole și dovleci în cultură intercalată.

Aspect din timpul adunării generale

Creșterea animalelor în plină dezvoltare

Pe bună dreptate colectiviștii din Lehliu-Sat se mîndresc cu sectorul zootehnic al gospodăriei lor, care se află în plină înflorire. La sfîrșitul anului 1962, așa cum a reieșit din darea de seamă și din cuvîntul unor colectiviști, în gospodărie erau 340 de taurine din care 128 de vaci și 77 de juninci. Sporirea numărului taurinelor s-a făcut atît din cumpărări, cît și din prăsilă proprie. Datorită bunei îngrijiri și furajări a vacilor, planul de producție la lapte a fost îndeplinit și depășit (166.462 litri, față de 113,422 litri cît se planificase). De la fiecare vacă furajată s-au obținut cîte 1.700 litri de lapte.

Rezultate mulțumitoare s-au obținut și la ferma de ovine. La începutul anului 1962, existau 1.100 din care 646 oi mame, 260 capete tineret, 64 de batali, iar restul berbeci. Acum, în ianuarie, gospodăria posedă 1.573 ovine din care 898 oi fătătoare, 349 capete tineret, 300 batali. Ciobanii gospodăriei, dintre care au fost evidențiați tov.: Gh. A. Moise — șeful fermei, Vasile Nicolae, Marin Colin și Răducanu Drăgoi, au muncit cu tragere de inimă, aplicînd metode bune de adăpostire și furajare a oilor. Planul de producție la lapte, de 38 litri pe cap de oaie furajată, a fost depășit.

Și fermele de porcine și păsări au fost mult dezvoltate în 1962.

Plecîndu-se de la rezultatele obținute anul trecut, planul de producție pe acest an prevede sarcini mobilizatoare și în ce privește mărirea efectivelor de animale și ridicarea productivității lor. Printre altele, s-a stabilit ca, îndeosebi pe baza reținerii din prăsilă proprie, să se ajungă la sfîrșitul anului la 406 taurine, din care 191 vaci cu lapte, — 659 porcine, din care 120 de scroafe și scrofițe, — 2.127 ovine și 2.600 păsări matcă (rulaj pe întregul an 15.000 de păsări). Noul plan de producție prevede, de asemenea, mărirea stupinei (care în prezent numără 40 de familii de albine), la 52 familii.

Pentru sporirea producțiilor în sectorul creșterii animalelor, prin planul de măsuri tehnico-organizatorice, s-a stabilit să se asigure cantități îndestulătoare și în sortimente variate de furaje, să se aplice o furajare diferențiată în funcție de producție și greutatea corporală a animalelor, să se facă lotizarea pe categorii a animalelor de toate speciile. Îngrijitorilor li se va da la începutul anului planul de producție defalcat pe trimestre, luni și chiar pe decade. Se va ține o strictă evidență a montelor și fătărilor, prin grafice de urmărire, iar producția va fi înregistrată zilnic pe fiecare animal în parte.

De o importanță deosebită s-a bucurat în cadrul adunării generale, problema permanentizării îngrijitorilor, pregătirii lor profesionale și cointeresării materiale.

— În ultima vreme, a subliniat brigadierul zootehnic Alexandru Pascu, în cadrul fermei de vaci a gospodăriei s-a făcut lotizarea animalelor. Urmează să procedăm la fel și la celelalte ferme. Va trebui însă să acordăm toată grija permanentizării îngrijitorilor, înlăturării oricărei fluctuații de oameni. Pentru asta propun să se încheie angajamente scrise prin care îngrijitorii să se oblige că vor lucra la ferma respectivă cel puțin 3 ani la rînd.

Strîns legată de dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei, de obținerea de producții animaliere sporite este și problema construcțiilor. Ea a fost larg dezbătută de colectiviști. Din discuții, a reieșit că în anul trecut, deși a executat un volum mare de construcții, gospodăria a avut totuși deficiențe. Astfel, unele grajduri au rămas nefinisate, ceea ce face ca temperatura din ele acum, pe timp de iarnă, să fie scăzută. De asemenea, a fost scos în evidență faptul că la construcții s-a făcut risipă de materiale, ridicînd astfel prețul de cost. În vreme ce, de pildă, 2 grajduri construite în 1959 au costat doar cîte 88.000 lei, celelalte 2 ridicate în 1962 au costat cîte 133.170 lei fiecare. Și, pe lîngă toate acestea, primele grajduri sînt mult mai călduroase.

În anul 1963, în gospodărie vor fi construite alte obiective, printre care un grajd de 100 taurine. De asemenea, va fi terminat complexul cu flux continuu pentru porcine. Se va introduce, totodată, rețeaua electrică în grajduri și se vor executa unele lucrări de mică mecanizare.

La propunerea tov. Gh. Ciornei, secretarul organizației de partid din gospodărie, adunarea generală a hotărît să se folosească în acest an într-o mai mare măsură materialele din resurse locale ca stuful, cărămida, lemnul etc. și să se țină o strictă evidență a consumurilor de materiale evitîndu-se la maximum risipa.

Sporirea și păstrarea averii obștești sarcină de seamă

Un accent deosebit în lucrările adunării generale a colectiviștilor s-a pus pe creșterea și păstrarea avutului obștesc. Așa cum a reieșit din darea de seamă contabilă prezentată de tov. Alex. Savu, în cei patru ani care au trecut de la înființarea gospodăriei, avuția obștească a colectiviștilor a crescut continuu, ajungînd la 4.500.000 lei, din care fondul de bază reprezintă aproape 3 milioane lei.

Consiliul de conducere al gospodăriei, îndrumat de către organizația de partid, s-a străduit să desfășoare o susținută muncă de educare a oamenilor în spiritul grijii față de avutul obștesc. Această muncă a rodit din plin. În 1962 s-a vădit o preocupare mai mare a colectiviștilor pentru păstrarea bunurilor obștești, pentru o mai bună îngrijire a animalelor.

Au fost totuși și unele cazuri cînd anumiți colectiviști s-au abătut de la îndrumările date în vederea respectării bunurilor obștești. Referatul comisiei de revizie a scos în evidență și a criticat, de pildă, faptul că, echipa de constructori a făcut risipă de materiale, ceea ce a dus la ridicarea prețului de cost al construcțiilor, că autocamioanele gospodăriei au fost prost întreținute și că costul reparațiilor a fost mult prea mare în cursul anului trecut în comparație cu veniturile pe care gospodăria le-a realizat de pe urma folosirii mijloacelor de transport respective.

Pentru a se evita pe viitor astfel de situații, colectiviștii care au luat cuvîntul au cerut ca atît consiliul de conducere al gospodăriei, cît și comisia de revizie, să controleze mai des cum sînt folosite utilajele (uneltе, harnașamente etc.) și mașinile, să verifice cu mai multă exigență cum sînt întreținute autocamioanele, să se acorde toată grija economisirii tuturor materialelor repartizate la diferite lucrări. Vorbitorii au propus ca pe viitor tehnicianul constructor al consiliului agricol raional să calculeze cu mai mult simț de răspundere cantitățile de materiale repartizate pentru construcții: totodată să se dea dovadă de mai multă exigență la recepționarea construcțiilor. De asemenea, s-a cerut consiliului de conducere și comisiei de revizie să controleze permanent modul cum sînt folosite materialele eliberate de către magazia gospodăriei, atelierelor de fierărie și tîmplărie, mai ales că în scurt timp urmează a se construi încă 30 de căruțe necesare transporturilor.

Preocupați de mărirea permanentă a avutului obștesc, membrii gospodăriei prezenți la adunarea generală au hotărît ca anul acesta gospodăria să rețină pentru fondul de bază 15 la sută din veniturile bănești, precum și 4 la sută din producția de grîu, porumb și floarea-soarelui — ceea ce va duce la sporirea valorii averii obștești cu peste un milioan lei.

Producții bogate, venituri mari

S-a văzut din cele arătate mai sus că gospodarii din Lehliu-Sat au chibzuit adînc asupra posibilităților pe care le au în ce privește sporirea producțiilor, atît în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic.

De bună seamă că prin sporirea producțiilor, gospodăria își va asigura toate condițiile pentru a obține venituri bănești cu mult mai mari decît în 1962. Cunoscîndu-și interesele, colectiviștii au stabilit să valorifice pe bază de contract importante cantități de produse. Astfel, adunarea generală a aprobat ca în 1963 gospodăria să încheie contracte cu unitățile comerciale de stat pentru vînzarea a 556 tone de grîu, 697 tone porumb, 200 tone floarea-soarelui, 1.600 tone sfeclă de zahăr, 75 tone ricin, 28 tone de fasole și mazăre; din sectorul zootehnic vor fi livrate: 234.600 litri de lapte de vacă și oaie, 50.520 kg carne, 3.429 kg lînă, 138.000 ouă etc.

Din vînzarea produselor pe bază de contract, gospodăria va realiza un venit bănesc de 4.607.000 lei, din care 1.122.000 lei vor proveni din sectorul zootehnic.

Aceasta înseamnă — cu aproape 1.300.000 lei mai mult decît veniturile bănești ale anului trecut. S-a prevăzut, totodată, ca la zi-muncă să se repartizeze, în avansuri trimestriale, cîte 12,50 lei, urmînd ca valoarea unei zile-muncă în bani și produse să fie de cel puțin 28 de lei.

PE SCURT

● Prin amenajarea unui iaz, gospodăria a obținut în 1962 venituri însemnate. In 1963, s-a prevăzut a se obține din sectorul piscicol un venit de cel puțin 50.000 lei.

● Față de 124 porci livrați statului anul trecut pe bază de contract, în 1963 gospodăria va vinde 385 de porci grași, care vor aduce un venit de cîteva sute de mii lei.

● Gospodăria posedă un incubator tip cameră și 2 incubatoare de suprafață. Anul acesta se construiește încă o cameră de incubație. La 1 februarie vor fi puse la incubat primele 7.000 de ouă.

● Gospodăria crește pe lîngă găini și un mare număr de rațe. În 1963 numărul acestora va ajunge la 2.000 de capete, iar al găinilor la 13.000.

● In 1962, de pe cele 4 ha de vie pe rod s-a obținut o recoltă de 7.000 kg struguri la hectar, față de 4.500 kg planificat.

● O mare atenție acordă gospodăria colectivă sporirii producției la culturile tehnice. In acest an, numai de la culturile de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și ricin se va realiza un venit bănesc de 1.340.000 lei.

● Pentru ridicarea nivelului de cunoștințe ale colectiviștilor, în scurtă vreme se vor organiza vizite la gospodăriile colective din Săpunari și Pelinu precum și la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea.

Propuneri valoroase făcute de colectiviști

MITRAN VASILE — conductor de atelaje: consiliul de conducere al gospodăriei să ia măsuri în vederea repartizării terenului brigăzilor și echipelor pe mai mulți ani, astfel încît să existe un interes sporit pentru fertilizarea solului.

TUDORA PASCU — șefă de echipă: gospodăria colectivă să crească în acest an viermi de mătase pentru a se spori și pe această cale veniturile bănești.

EUGENIA TOPCIU — Incepînd din acest an, să se aplice retribuția muncii în funcție de producția obținută, cu acord pe echipe, stimulîndu-se astfel colectiviștii pentru a executa lucrări de mai bună calitate și a obține recolte sporite.

IANCU NEAGU — șef de echipă: repartizarea brațelor de muncă în echipe să se facă egal, ținîndu-se seama de calificarea oamenilor și de puterea lor de muncă.

ANA MIHAILESCU — Personalul gospodăriei de la incubatoare să fie, din vreme școlarizat și să se recruteze din timp îngrijitoare pentru sectorul avicol care va lua o mare extindere în 1963.

VALERIU IORGA: Să se acorde atenție sporită irigatului grădinii de legume, executîndu-se udările planificate. Să se asigure din timp utilajul și uneltele necesare lucrărilor de întreținere a culturilor legumicole.

ALEX. PASCU — Brigadier zootehnic: permanentizarea oamenilor în sectorul zootehnic prin încheierea de angajamente scrise prin care îngrijitorii să se oblige că vor lucra la ferma respectivă cel puțin 3 ani la rînd.

Panoul fruntașilor din sectorul zootehnic

VASILE P. VASILE
îngrijitor-mulgător

PETRE VENERA
îngrijitoare la ferma avicolă

JANA COSTACHE
îngrijitoare-mulgătoare

STANICĂ MARIN
îngrijitor de tineret taurin

CONCLUZII

Adunarea generală a colectiviștilor din Lehliu-Sat s-a soldat cu o serie de prețioase învățăminte. Dezbătînd larg problemele de producție ridicate de activitatea desfășurată în 1962, membrii gospodăriei și-au putut da seama că aplicarea metodelor înaintate, atît la culturile vegetale cît și în sectorul zootehnic, constituie factorul hotărîtor în sporirea producțiilor. Tocmai de aceea, măsurile politice și tehnico-organizatorice luate sînt îndreptate spre folosirea pe scară cît mai largă a metodelor de lucru recomandate de știința agricolă.

Propunîndu-și indici de plan superiori celor din anii trecuți, colectiviștii au și pășit de pe acum la asigurarea condițiilor menite să ducă la îndeplinirea și depășirea acestora. E vorba îndeosebi de acțiunea de transportare a îngrășămintelor naturale la cîmp, de procurarea îngrășămintelor chimice, a semințelor și insecto-fungicidelor, de lotizarea animalelor din fermele sectorului zootehnic și altele.

Nu încape nici o îndoială că, sub îndrumarea permanentă a organizației de partid, cu sprijinul celor două cadre tehnice din gospodărie, colectiviștii din Lehliu-Sat vor îndeplini prevederile de plan, făcînd în acest fel un pas înainte pe drumul consolidării economico-organizatorice a gospodăriei, al ridicării nivelului lor de trai.

Din U. R. S. S.

În țara karakulilor

În ultimul deceniu agricultura Kazahstanului, una dintre republicile sovietice din Asia, a obținut succese uriașe. Intre altele, la baza succeselor au stat desțelenirea celor peste 30 milioane de hectare de pămînt virgin și vastele lucrări de irigație din sudul țării, care au făcut ca producția agricolă să crească vertiginos.

Noul Program al partidului, adoptat la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., prevede o serie de noi măsuri pentru continua dezvoltare a agriculturii sovietice. În realizarea lor un rol deosebit revine Kazahstanului, mai ales în ceea ce privește creșterea oilor. Republica are toate condițiile necesare pentru îndeplinirea acestor sarcini : pămînt suficient, gospodării imense și crescători pricepuți.

Creșterea oilor este o străveche ocupație a kazahilor. Nu de mult, în Kazahstan a luat ființă o nouă ramură — creșterea oilor karakul zise și astrahan. Pînă în 1937 în întreaga republică nu existau mai mult de 50.000 de oi karakul. Doar un sovhoz și cîteva colhozuri se ocupau de creșterea lor, iar producția de blană nu depășea 10.000 de bucăți pe an. Azi Kazahstanul este principalul producător de blană karakul din U.R.S.S. 67 sovhozuri și peste 100 de colhozuri — cu un efectiv de peste cinci milioane de oi — s-au specializat exclusiv în creșterea lor. Celebrele blănuri karakul, produse în Kazahstan, sînt foarte solicitate pretutindeni. Ele se exportă în 36 de țări printre care Franța, Anglia și Olanda.

Planul septenal trasează Kazahstanului sarcini sporite în această privință. În 1965 producția de blănuri karakul se va dubla în comparație cu 1961. Numărul animalelor se va ridica la 15-20 milioane de capete, din care cel puțin 20 la sută vor fi karakul colorat, rasa cea mai valoroasă.

Printre gospodăriile cele mai mari care se ocupă cu creșterea oilor-karakul se numără sovhozurile Cimkurgan și Sintkent situate în partea sudică a republicii, în Kizil-Kum și Stepa Flămîndă. Acum 30 de ani, acolo au apărut primele turme de oi — karakul din Kazahstan. Ciobanii și-au început munca în condiții modeste, avînd numai cîteva zeci de animale, dar prin sîrguință și pricepere și-au transformat în scurt timp gospodăriile în adevărate fabrici de carne și blănuri. Sovhozurile au acum peste 150.000 de oi — karakul. Sînt celebre rasele negre și gri crescute acolo, care nu sînt cu nimic inferioare celor din Iran (de unde a și primit karakulul denumirea de persan).

Nu încape nici o îndoială că sarcinile trasate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. vor fi îndeplinite cu succes. Aceste succese sînt garantate de celebrii crescători de oi de pe malurile Sîr-Dariei, care știu să îmbine experiența străveche cu realizările științei agricole sovietice și cu rezultatele practice obținute în zilele noastre.

G. BAN

ȘTIRI EXTERNE

● Azi, 15 ianuarie, se deschid la Berlin lucrările celui de-al VI-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania, la care participă și delegația Partidului Muncitoresc Romîn compusă din tovarășii Chivu Stoica, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației, Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Aldea Militaru, prim-secretar al Comitetului regional Brașov al P.M.R. Din delegație face parte, de asemenea, Ștefan Cleja, ambasadorul R. P. Romîne în R. D. Germană.

● Zilele trecute, Adunarea Națională și Senatul francez au adoptat în formă definitivă proiectul de lege guvernamentală cu privire la crearea unui așa-zis „tribunal al securității de stat". Deși guvernul francez pretinde că noua lege va fi folosită împotriva subversiunii fasciste, la care se dedau membrii O.A.S., ea este de fapt îndreptată în primul rînd împotriva forțelor democratice și antifasciste. „Tribunalul securității de stat, a scris ziarul „L'Humanité", nu vizează resturile organizației fasciste pentru care se pregătește o amnistie. El are cu totul alte scopuri. El amenință opoziția democratică".

● Cu o lună și jumătate în urmă, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat o notă guvernului R.F.Germane cerînd să se admită unor martori sovietici să facă depoziții la procesul intentat fostului S.S.-ist Heuser și altor din orașul vest-german Coblenz și să transmită tribunalului documente demascînd pe acuzații pentru crimele săvîrșite împotriva umanității și participarea personală la asasinarea cetățenilor pașnici din Belorusia în anii celui de-al doilea război mondial. Autoritățile R. F. Germane n-au dat nici un răspuns la nota sovietică, iar juriștii și martorii sovietici nu au obținut încă vize de intrare, deși procesul va lua în curînd sfîrșit.

● La Havana, capitala Cubei, s-a deschis în ziua de 11 ianuarie, Congresul femeilor din America, la care participă delegații ale țărilor Americii de Nord și de Sud. De asemenea, participă, în calitate de invitate, delegații de femei din țările socialiste, reprezentante ale femeilor din Anglia, Franța, Algeria, Indonezia și din alte țări ale Europei, Africii și Asiei. Numărul delegatelor și invitatelor la congres se ridică la peste 500.

● Antonin Novotny, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, și persoanele care îl însoțesc au sosit la 12 ianuarie la Djakarta într-o vizită oficială. Președintele Indoneziei, Sukarno, și membri ai guvernului indonezian au întîmpinat pe oaspeți la sosirea acestora pe aeroport.

● În urma trecerii în administrația Ceylonului a bunurilor societăților petrolifere americane, S.U.A. intenționează să pună în aplicare amenințarea lor de a înceta orice ajutor acordat Republicii Ceylon, începînd de la 1 februarie.

PE VISCOL

POVESTIRE

Alixan se zvîrcoli toată noaptea. Dimineața se întoarse de la perete și văzu pe vecinul lui de cameră, vînătorul Urevteghin, ținînd în mînă niște cisme cu șireturile roase.

— Blestemat animal ! De și-ar da sufletul ! Privește, ce urme ! În ce voi merge eu ? se văită Țoi, șeful secției de industrie locală a raionului, pe care, de asemenea, îl prinsese viscolul aici în Mocrov.

Alixan sări repede din pat și se duse lîngă vulpea care stătea culcată pe un sac și privea indiferentă. Era una din cele 6 vulpi argintii pe care le adusese cu avionul de la Iacutsk la Ciucotca. Ea se îmbolnăvise pe drum și fusese adusă aici pentru a i se da să bea lapte cald.

— Vă e cunoscut că aici e un hotel și nu o fermă de animale ? zise pe un ton amenințător Polina Andreevna, responsabila hotelului, care intrînd în cameră, rămase surprinsă de prezența vulpii argintii.

— Mi-e cunoscut — răspunse Alixan. Însă...

— Imediat s-o duci la loc pe vulpița d-tale ! porunci Polina Andreevna.

— Bine, zise Alixan. Mi se pare că s-a vindecat...

— Atunci, eu rămîn aici — declară Țoi.

— Eu, de asemenea, spuse Urevteghin.

Alixan ieși în stradă. Viscolul bătea cu putere și frigul înțepa de-a binelea. Gîndul care nu-l lăsase să doarmă continuă să-l frămînte : „Cu ce să hrănesc vulpile ? Proviziile toate s-au terminat. Dacă moare o vulpe e mare necaz ! Iată că această furtună care ține de 4 zile a oprit toate avioanele pe traseu. 6 vulpi argintii costă scump. Dar ce ar fi...?"

Alixan merse puțin și dădu de un magazin mic, aproape troienit de zăpadă. Vînzătorul se miră de cel care intră, în timp ce își încălzea mîinile deasupra unei lămpi cu gaz, și dansa de pe un picior pe altul. Alixan nu observă la început patefonul cu placa care se învîrtea.

— Am venit să cumpăr ceva — zise Alixan ; carne aveți ?

— O ! Cîtă vreți ! Acum pe viscol, aproape că nu vine nimeni să cumpere. Lumea umblă puțin pe vreme ca aceasta. Stă acasă și bea ceai. Dacă viscolul se va prelungi încă 2—3 zile, slabă vînzare.

— Deocamdată eu sînt unul din cumpărătorii pe care îi așteptați.

— Cît vă dau, 2 kg ?

— 20 de kg.

— 20 de kg ? zîmbi neîncrezător vînzătorul. D-ta glumești ?

— Din contră, eu vorbesc foarte serios. 20 kg de carne de ren. Iată banii, zise Alixan, scoțînd portofelul.

— 20 de kg ! mormăi vînzătorul, neclintindu-se de la loc. 20 de kg... E interesant de ce ai nevoie de atîta carne ? Poate ești speculant.

Alixan începu să rîdă și povesti despre cele șase vulpi.

— Asta e altceva ! se înveseli vînzătorul. Așa trebuia s-o spui de la început.

Alixan fusese invitat în camera din fund, care servea vînzătorului de pivniță. Aici scoase chiar el o bucată mare de carne, apoi alta...

— E păcat să tai dintr-o asemenea bucată, spuse vînzătorul. Se cere s-o luați întreagă.

. . . .

Alixan s-a întors la hotel mai vesel. L-a găsit pe Urevteghin, bărbierindu-se.

— Hai, pregătește-te și tu ! i-a zis acesta, aducîndu-i aminte că în ziua aceea avea loc o mare serbare.

— Nu merg.

— Ce vorbești ?! zise Țoi vesel. Cîți ani ai împlinit ?

— 30.

— În timpul acesta, Urevteghin intră în cameră, însoțit de artista Maria Kobeleva.

— Am găsit un costum întreg din piesa „Poveste din Ircutsk". Privește ! zise vînătorul, desfăcînd pe pat scurta de piele și pantalonii și așezînd cismele pe dușumea.

Apoi :

— Încălțămintea e din altă piesă, preciză el. Îmbracă-te. Iată, Maia te va ajuta.

— Ce-s eu, mire ? — spuse cam jenat, Alixan.

— A împlinit 30 de ani — interveni Țoi. Azi.

— Minunat ! Te felicit, strigă Urevteghin.

— Permiteți-mi să vă felicit din inimă — spuse solemn artista Kobeleva.

După plecarea ei, Alixan se îmbrăcă în costumul din piesa „Poveste din Ircutsk". Încălță cismele din altă piesă. Urevteghin îi ținea oglinda.

— E sărbătoarea noastră, a regiunii Ciucotsc, și tu nu vii ? spuse mirat Urevteghin.

— N-am haine bune, iar astea miros a vulpe — zise supărat Alixan.

— Iată nenorocire! exclamă Urevteghin, ștergînd săpunul de pe față. Așteaptă ! Artiștii trebuie să aibă îmbrăcăminte suplimentară. În piesă au jucat în alte haine.

— Nu trebuie ! făcu cu indiferență Alixan. Dar îl poți opri pe Urevteghin dacă și-a pus în gînd ceva ? Peste o secundă el nu mai era în cameră.

— Eu pot să-ți ofer o cămașă curată, spuse Țoi, scoțînd geamantanul de sub pat. Cravată e drept că n-am decît una.

— Vai, nu trebuie ! exclamă Alixan surprins de o asemenea amabilitate.

Ia-o, că ți-o ofer din toată inima, insistă Țoi, și așeză în fața lui Alixan, cămașa nou-nouță, frumos călcată.

— Mulțumesc. Azi e și ziua mea de naștere.

— Te vezi ? — întrebă Urevteghin.

— Să mergem la artiști — propuse Urevteghin. Ei au un dulap cu oglindă mare.

Zis și făcut.

— Însoțitorul vulpilor argintii, îl recomandă Urevteghin pe Alixan, și-l conduse la dulapul cu oglindă.

— Nu vă pot recunoaște, Alixan. Sînteți frumos ; aveți un exterior cu totul scenic, zise surîzînd artistul emerit Gurevski.

Într-adevăr îi venea foarte bine scurta de piele ; cămașa oferită de Țoi, de asemenea. „Matriona Ermilovna nu m-ar recunoaște în asemenea haină" își zise Alixan, ducîndu-se cu gîndul la nevastă-sa.

Grupuri-grupuri, de oameni, se îndreptau cîntînd spre club, la serbare. Viscolul se întețise parcă, dar oamenii cîntau tot mai tare, îmbujorați la față.

IURI RITHEN

FILM KATANGHEZ

Sfîrșit de decembrie 1962 la Elisabetville, capitala Katangăi. Lupte între trupele O.N.U. și jandarmeria „președintelui" Chombe. Reședința acestuia, gara, postul de radio, clădirea poștei sînt controlate de trupele Organizației Națiunilor Unite. Încolțit, „președintele" își ia tălpășița într-o direcție necunoscută. Trupele O.N.U. cuceresc în a doua zi a luptelor importantul centru al industriei miniere — Kipushi — iar în ziua următoare, 30 decembrie, ele curăță orașul Kamina, și aerodromul de lîngă acesta, de bandele „președintelui". Retragerea bandelor și mercenarilor albi care le conduc, aruncarea în aer de către fugari a trei poduri de peste rîul Lufira. În apa rîului mișună crocodilii. În scopul regrupării, bandele în derută iau direcția Jadotville-ului.

3 ianuarie 1963. Trupele O.N.U. ajung la Jadotville, un alt important centru minier din Katanga. De aici, în urmărirea bandelor lui Chombe, care se retrăgeau spre Kolwezi, trupele O.N.U. pornesc într-acolo. În același timp, raiduri ale avioanelor trupelor O.N.U., împotriva principalei baze a aviației katangheze de la Kolwezi. După mai puțin de o săptămînă de la începerea luptelor dintre trupele O.N.U. și bandele lui Chombe, aproape toate orașele mai mari din Katanga se află sub controlul trupelor Organizației Națiunilor Unite.

„Președintele" refugiat la Salisbury, capitala coloniei britanice Rhodezia de sud se consulta cu Roy Welenski, marioneta britanică, gata să „ajute" pe Chombe.

Neliniște la Londra, de unde vin sugestii pentru „președintele" Katangăi. În urma acestora, el declară că e dispus să se înapoieze la Elisabethville pentru a se întîlni cu reprezentanții O.N.U., dar pune condiția ca să fie însoțit de consulii englez, belgian și american. Propunerea este respinsă. Chombe amenință cu „o rezistență îndîrjită". Mai mult, cu un război de gherilă.

Ziarele conservatoare londoneze învinuiesc O.N.U. de „război agresiv" împotriva Katangăi și cer să se pună imediat capăt tuturor acțiunilor. Din Belgia — aceeași cerere. Monopolurile britanice deci sînt și de data aceasta mînă în mînă cu cele belgiene. Le unesc aceleași interese : exploatarea bogățiilor Katangăi : cuprul, cobaltul și metalele rare.

Ziarul „New York Times", referindu-se la acțiunile trupelor O.N.U. în Katanga, se laudă : „Marele succes militar al O.N.U., în cazul cînd se va confirma, va constitui totodată un succes militar al politicii guvernului S.U.A. față de Congo". O precizare : Statele Unite ale Americii au încercat să convingă pe cine poate fi convins că ele urmăresc prin această politică doar restabilirea unității teritoriale a Republicii Congo. Soluția : transformarea Congo-ului într-o federație. Scopul : instaurarea controlului S.U.A. asupra bogățiilor Katangăi, jefuite în prezent de „Union Miniere" care reprezintă în special interesele monopolurilor belgiene și engleze.

O nouă precizare — de data aceasta a ziarului parizian „Les Echos" — apărută în numărul său din 2 ianuarie : „Intervenția forțelor armate (ale O.N.U., n.n.) în Katanga, constituie, în primul rînd, un episod al războiului economic început în Congo de unele grupări americane care doresc să acapareze o nouă piață".

Presa americană își schimbă tonul în urma loviturilor primite de „președintele" Chombe ; nu mai cere continuarea operațiilor militare. Ziarul „Washintgon Post and Times Herald" arată că dacă Chombe „se va arăta dispus să facă un compromis", adică dacă el va accepta planul american, va trebui să se înceapă tratative cu el.

S.U.A. trec la presiuni asupra O.N.U. ca să înceteze operațiile militare în Katanga. Chombe este din nou la Elisabethville.

12 ianuarie 1963. „Profitînd de îngăduința autorităților O.N.U., Chombe, care se angajase „să colaboreze cu forțele O.N.U. și guvernul central congolez în vederea reglementării situației din Katanga, a dispărut pe neașteptate din Elisabethville în dimineața zilei de 12 ianuarie".

Trupele O.N.U. continuă înaintarea. Ele au ocupat localitatea Sakania, situată la frontiera cu Rhodesia de nord. Alte detașamente ale O.N.U. continuă drumul spre Kolwezi.

Puterile coloniale exercită serioase presiuni asupra O.N.U. și asupra guvernului central congolez, insistînd asupra anulării cererii guvernului congolez cu privire la îndepărtarea din Elisabethville a consulilor englez și belgian, care îl sprijină fățiș pe Chombe.

7 din cei 30 de reprezentanți ai țărilor africane membre ale O.N.U. desemnați să discute cu secretarul general al O.N.U. situația din Katanga, s-au întîlnit cu U Thant, subliniind că acesta trebuie să folosească situația avantajoasă creată de acțiunile militare ale trupelor O.N.U. din Katanga, pentru a pune capăt secesiunii acestei provincii congoleze.

13 ianuarie 1963. „Președintele" Chombe a plecat cu un avion particular din orașul de frontieră Ndola, din Rhodesia de nord, spre Solwesi, și a declarat că de aici va pleca la Elisabethville, apoi la Kolwesi. Ultimele știri arată că din casele de bani ale Băncii Naționale din Katanga au dispărut aproximativ 10 milioane de dolari în franci congolezi. Se crede că aceste milioane s-ar afla la Kolwesi, localitate spre care se îndreaptă acum „președintele". Cercurile O.N.U. menționează că, părăsind săptămîna trecută Elisabethville-ul, Chombe era însoțit de un bagaj voluminos.

RADU SANDU

Aspecte din activitatea sportivă de masă din comunele și satele raionului Hîrlău

Pentru tinerii din comunele și satele raionului Hîrlău sportul a devenit, în ultimul timp, un prieten foarte drag. Tot mai mulți tineri participă în aceste zile la competițiile sportive organizate pe plan local sau raional, repurtînd rezultate remarcabile. Despre acest lucru ne-a vorbit recent tov. **Gh. Sănăuțeanu**, președintele Consiliului raional U.C.F.S. Hîrlău, pe care l-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări

— Cum apreciați activitatea sportivă de masă ce se desfășoară în prezent în raion ?

De la bun început trebuie să menționez că, datorită condițiilor optime create prin încheierea colectivizării agriculturii, în satele raionului Hîrlău activitatea sportivă de masă ia o amploare tot mai însemnată. Acum avem în majoritatea comunelor asociații sportive puternice, cu o frumoasă bază material-sportivă. Dealtfel, obiectivul nostru principal este acum : fiecare comună și sat cu o asociație sportivă bine organizată și cu o bază sportivă care să cuprindă : terenuri de volei, fotbal, oină, piste de alergări, sectoare cu gropi pentru sărituri și aruncări, portic pentru gimnastică etc. Asemenea asociații sportive, care desfășoară o frumoasă activitate, avem în comunele N. Bălcescu, Erbiceni, Borosoaia, Șipote, Focuri și altele. În aceste comune s-au organizat în anul 1962 interesante „duminici sportive", la care au participat numeroși colectiviști, mecanizatori, ingineri și tehnicieni.

Mai sînt însă și o serie de asociații sportive care au condiții optime, dar care desfășoară o activitate sporadică, neorganizată, cum sînt : Gloria-Frumușica (președinte : Petru Plăcintă), Tineretul-Balș (președinte: Constantin Acatrinei) etc. Aci sînt numeroși tineri dornici să participe la competițiile sportive, însă conducerile asociațiilor sportive respective au o activitate slabă.

— Și ce măsuri s-au luat pentru îndreptarea acestor deficiențe ?

În această problemă este criticabilă atitudinea unor activiști de la Consiliul raional U.C.F.S. care s-au rezumat să constate numai lipsurile semnalate, dar n-au luat pe loc măsuri concrete pentru îndreptarea lor. Acum urmează să analizăm mai temeinic activitatea acestor asociații sportive, deplasîndu-ne pe teren, la fața locului. Cu acest prilej vom reorganiza consiliile de conducere ale asociațiilor sportive respective. Vom întocmi planuri cu măsurile necesare pentru dezvoltarea activității în aceste comune.

— Ce ne puteți spune despre întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului ?

În prezent, această competiție se află în plină desfășurare în majoritatea asociațiilor sportive din raion. Pentru buna desfășurare a concursurilor noi am luat o serie de măsuri eficiente. A fost constituită comisia raională de organizare a competiției și au fost instruiți președinții de asociații sportive, profesorii de educație fizică, instructorii U.T.M. S-au extras punctele principale din regulament, care au fost multiplicate și trimise la asociațiile sportive.

Primele concursuri s-au desfășurat într-un cadru festiv, atrăgînd încă din prima zi, numeroși tineri. În plan avem prevăzut să antrenăm în competiție peste 11.000 de concurenți. O mare parte dintre asociațiile sportive și-au procurat noi materiale și echipament sportiv, iar tinerii de aci și-au confecționat, din resurse locale, săniuțe și patine.

În comunele Bălcești și Focuri se vor crea centre de antrenament pentru concursurile de schiuri. Acestea vor fi dotate cu 100 de perechi de schiuri.

Întrecerile din prima etapă se vor încheia la 10 februarie, după care vor începe concursurile din etapa a doua, pe grupe de comune. Dealtfel au fost stabilite 6 centre unde se vor disputa aceste concursuri. Respectiv sînt : N. Bălcescu, Hîrlău, Erbiceni, Focuri, Șipote și Cotnari.

FRONTUL VERDE CU STEAGURI NEGRE

ȚĂRANII VEST-GERMANI ÎN LUPTĂ ÎMPOTRIVA RUINĂRII GOSPODĂRIILOR LOR

Sfîrșitul anului trecut și începutul lui 1963 au fost marcate în Republica Federală Germană de puternice manifestații ale țărănimii vest-germane împotriva politicii economice a guvernului Adenauer, care condamnă la ruină an de an zeci de mii de mici gospodării agricole. La una din aceste manifestații, în Saxonia inferioară, la Lüneburg, 10 000 țărani au străbătut străzile orașului, purtînd steaguri negre. „Răbdarea noastră a ajuns la capăt", a spus la mitingul țăranilor unul din vorbitori, Otto Behrens. Iar Meyer, președintele organizației regionale a Uniunii țăranilor, spunea la același miting : „Politica agrară a guvernului R. F. Germane poate fi caracterizată în trei cuvinte. Ea este antisocială, nedreaptă și incorectă".

Nemulțumirile profunde ale țărănimii vest-germane își au rădăcina în împletirea consecințelor unei structuri a proprietății agrare, care face ca cele mai bune pămînturi să fie deținute de mari proprietari capitaliști, cu urmările nefaste ale politicii desfășurate de marile monopoluri vest-europene în cadrul așa-numitei „Piețe comune".

„Frontul verde (adică agricultura, n. r.) cu steaguri negre — scria ziarul vest-german „Die Welt" — constituie un simbol rar, dar semnificativ al zilelor noastre și al problemelor acestora... Îngrijorarea care a cuprins astăzi țărănimea este determinată de faptul că în rîndurile ei s-a răspîndit teama că dezvoltarea în continuare a Pieței comune în Europa amenință chiar și modestul nivel de trai pe care îl are astăzi".

PROSPERITATEA JUNKERILOR ȘI FALIMENTUL GOSPODĂRIILOR ȚĂRĂNEȘTI

Cu mai bine de un secol în urmă, Marx și Engels au arătat rolul nefast al junkerilor — mari proprietari de pămînt germani. Exploatatori crunți ai țărănimii, junkerii au constituit totodată reazimul celei mai negre reacțiuni politice. Germania junkerilor a fost cea care a dezlănțuit cele două războaie mondiale. Toți gînditorii înaintați ai culturii germane, ca și masele largi ale poporului, au cerut continuu lichidarea puterii economice și politice a junkerilor.

Dar nici după cel de al doilea război mondial, în Germania occidentală nu s-a întreprins nimic pentru a limita puterea junkerilor. Ziarul vest-german „Die Wirtschaft" relata că potrivit datelor oficiale în R.F.G. marii moșieri dețin 6 104 600 ha de pămînt arabil. Dintre aceștia un număr de 3 037 junkeri posedă moșii care se întind pe o suprafață între 3 800 și 4 900 ha. Furioși că și-au pierdut pămînturile din răsăritul Germaniei, deoarece în Republica Democrată Germană a fost înfăptuit principiul „pămîntul aparține celor ce-l muncesc", junkerii au intensificat și mai mult exploatarea țărănimii muncitoare din R.F.G. Ruinînd micile gospodării, junkerii își rotunjesc moșiile.

O statistică interesantă cu privire la agricultura vest-germană a publicat ziarul „Le Monde". Ea arată că numai 7 la sută dintre proprietățile agricole (este vorba în primul rînd de marile proprietăți) sînt considerate ca „prospere", 30 la sută „se mențin la suprafață", în timp ce restul de 63 la sută sînt în pragul falimentului și trăiesc numai din diferite expedimente ca „ajutoare", împrumuturi etc.

Politica ruinării micilor gospodării agricole convine atît junkerilor, cît și marilor monopoluri industriale, căci ea asigură brațe de muncă ieftine din rîndul țăranilor sărăciți pentru fabricile și uzinele capitaliștilor. Iată de ce guvernul de la Bonn a făcut din ruinarea micilor gospodării țărănești o politică oficială de stat. În octombrie trecut, în Bundestag (camera deputaților a R.F.G.), cancelarul Adenauer nu s-a sfiit să declare : „Evoluția generală duce spre abandonarea micilor gospodării țărănești și la creșterea numărului gospodăriilor mari. Din 1949 pînă în 1962 aproximativ 400 000 asemenea unități economice au ieșit din circuitul producției agrare. Această evoluție va continua și în viitor". În dosul formulei seci „ieșit din circuitul producției agrare" se ascunde drama a un milion de oameni condamnați la sărăcie, la abandonarea casei părintești în scopul căutării de lucru la orașe și centre industriale.

Calea prusacă de dezvoltare a agriculturii capitaliste, despre care vorbea Lenin cu multe zeci de ani în urmă, își arată și azi consecințele în viața țăranilor vest-germani, cărora le aduce un lung cortegiu de suferințe.

Mitingurile și demonstrațiile de la Göttingen, München, Krummhörn, Lüneburg, Osnabrück și alte localități din R.F.G. au arătat creșterea împotrivirii țăranilor vest-germani față de politica guvernului de la Bonn. La unul din mitinguri, un vorbitor a arătat că, deși sînt nevoiți să muncească pînă la 80 de ore pe săptămînă, țăranii vest-germani nu reușesc să scape de datoriile care devin tot mai apăsătoare.

CINE PLĂTEȘTE „INTEGRAREA VEST-EUROPEANĂ" ?

Dintre toate țările vest-europene, R. F. Germană are, după aprecierea ziarului „Die Welt", cele mai ridicate prețuri la produsele agricole. Tocmai de aceea piața Germaniei occidentale constituie o atracție deosebită pentru marii agricultori din Franța și alte țări vest-europene. Trecerea la cea de a doua etapă a tratatului cu privire la Piața comună va intensifica pătrunderea produselor agricole din alte țări pe piața vest-germană. Firește, în aceste condiții, situația micilor agricultori din R.F.G. se va înrăutăți și mai mult. În cercurile oficiale se vorbește deschis despre faptul că în anii următori vor fi lichidate încă 400 000 mici gospodării țărănești. „Intrarea în vigoare a celei de a doua etape a Pieței comune — scria ziarul „Neues Echo" — echivalează cu o condamnare la moarte pentru alte sute de mii de țărani".

Integrarea vest-europeană se dovedește astfel încăodată o armă a monopolurilor pentru stoarcerea de profituri pe seama sărăcirii maselor muncitoare.

SORIN STRUJAN

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii